

ГРѢХЪ.

Цѣло лѣто все игри,
Рано почваме въ зори:
Катя, Славка, Джори, Бори,
Презъ градини, презъ стобори,
Чакъ въвъ другата махла
Чупимъ клони и стебла.

Да крадешъ — това е грѣхъ,
Ала ний крадемъ на смѣхъ.
Катя, Славка, Джори, Бори,
Презъ градини, презъ стобори,
Сливи, ябълки крадемъ
И въ полето ги ядемъ.

Мама казва, че вратитѣ,
Че прозорцитѣ, стениитѣ
Иматъ очи и уши.
И каквото да се случи
Цѣлий свѣтъ ще го научи.

Ще е било за това,
Дето подъ оная стрѣха
Толкосъ врани се събраха.
Една врана все хвърчеше,
Друга, кашнала, мълчеше
И все клатѣше глава.

Тѣ сж гледали презъ двора,
Какъ се мжкнатъ мълчаливи
Катя, Славка, Джори, Бори
Съ пълни пазви чужди сливи,
И сж казали на мама...
Не помага вече измама!
Въ кжши чака хубавъ бой!
Дръжъ се, Джореее, не се бой...

Дора Габе-Пенева.

